

Sygn. akt VI Ga 347/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Zalewska

Protokolant: Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) Spółka Akcyjna w R.

przeciwko: T. K., B. K. i A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 26 marca 2018 r., sygn. akt V GC 1811/16 upr

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

I. zasądza od pozwanych T. K., B. K. i A. K. solidarnie na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w R. kwotę 1.667,10zł (tysiąc sześćset sześćdziesiąt siedem złotych, dziesięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29 października 2015r. do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1.597zł (tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu

2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 480zł (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 347/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 sierpnia 2018 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) S.A. z siedzibą w R. wniósł o zasądzenie od pozwanych B. K., A. K., T. K. solidarnie kwoty 1667,10zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29.10.2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że kwota jakiej domaga się niniejszym pozwem stanowi karę umowną naliczoną pozwany na podstawie § 3 pkt 3.3. Regulaminu Oferty (...) z dn. 19.03.2013 r. Wskazał, że w dniu 9.02.2014 r. zawarł z pozwanymi umowę sprzedaży energii elektrycznej - na mocy której powód dostarczał energię elektryczną do nieruchomości położonej w Ś.. Pozwani przystąpili do oferty (...) zobowiązując się do przestrzegania warunków umowy, w tym posiadania umowy w okresie od 01.07.2014 r. do 31.12.2015 r. Pismem z dnia 08.05.2015 r. pozwani

wypowiedzieli przedmiotową umowę czym nie dotrzymani warunków oferty. W związku z powyższym powód na podstawie § 3 pkt 3.3. regulaminu oferty był uprawniony do naliczenia kary umownej w wysokości dochodzonej pozwem.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany T. K. działający w imieniu własnym i pozwanych: B. K. i A. K. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na ich rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwani zarzucili bezpodstawność naliczenia kary umownej za rozwiązanie umowy sprzedaży energii elektrycznej. Wskazali, że zgodnie z treścią §3 pkt 1 umowy okres wypowiedzenia umowy wynosił miesiąc i nie przewidywał możliwości naliczenia kar umownych. Nadto wskazali, że kara umowna została naliczona bezpodstawnie, gdyż rozwiązanie przez nich umowy z powodem nastąpiło z przyczyn ekonomicznych spowodowanych likwidacją działalności w punkcie handlowym Ś.. Ponadto nie było możliwości przeniesienia punktu poboru.

Wyrokiem z dnia 26 marca 2018 r. V GC 1811/16 upr Sąd Rejonowy w R. oddalił powództwo (pkt I), zasądził od powoda (...) S.A. w R. na rzecz pozwanego A. K. kwotę 12,12 zł i na rzecz pozwanej B. K. kwotę 24,40 zł tytułem kosztów pełnomocnictwa. (pkt II)

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 21.03.2014 strony zawarły umowę sprzedaży energii elektrycznej. Umowę zawarto na czas nieokreślony ze skutkiem od dnia 1.07.2014 (przekreślona data 1.06.2014). Przewidziano 1-miesięczny okres wypowiedzenia. Zgodnie z regulaminem oferty B. 2014-2015 z dnia 19.09.2013r. Sprzedawca gwarantuje niezmiennosc cen energii elektrycznej i stawek opłaty handlowej za energię elektryczną od 1.07.2014 (przekreślona data 1.06.2014). Odbiorca zobowiązany jest do przestrzegania postanowień oferty oraz do nierozwiązania zawartej ze sprzedawcą umowy. W przypadku rozwiązania umowy w okresie obowiązywania gwarancji ceny (...) z przyczyn leżących po stronie odbiorcy, odbiorca zapłaci sprzedawcy karę umowną w wysokości iloczynu szacowanej ilości energii elektrycznej do końca okresu obowiązywania gwarancji ceny oraz stawki jednostkowej w wysokości 100zł za MWh.

Pismem z daty 8.05.2015r. , które wpłynęło 28.09.2015 r. pozwani zwrócili się o rozwiązanie umowy z dniem 8.05.2015r w związku z likwidacją działalności w punkcie handlowym. Pismem z daty 8.10.2015 powód poinformował pozwanych, że umowa została rozwiązana z dniem 7.05.2015 i poinformował o karze umownej.

Powód w dniu 12.10.2015r. wystawił notę na kwotę 1 667,10 zł nie podając sposobu wyliczenia (nota k. 33) Rozliczenie zużytej energii zawierają faktury i specyfikacje k. 130-136 akt.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za bezzasadne. Przyjął, że strony w umowie przewidziały okres wypowiedzenia 1 miesięczny z którego skorzystanie przez pozwanych nie dawało możliwości naliczenia im kar umownych. Wg. Sądu wątpliwości budził sposób rozwiązania umowy, wobec ustalenia, że pismo o rozwiązaniu wpłynęło we wrześniu a umowa została uznana za rozwiązana od dnia 7.05.2014 r. czyli przed dniem datowania pisma pozwanych. Za sprzeczny z treścią przytoczonego regulaminu uznał Sąd sposób wyliczenia kary umownej przez powoda. Przytaczając treść art. 365¹ k.c. Sąd Rejonowy wskazał również, że nie może być zakazu wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieokreślony do czego sprowadza się zapis regulaminu na którym powód opiera żądanie kary umownej. Wobec wątpliwości co do żądania pozwu powództwo zostało oddalone na podstawie art.471kc, 483kc, art. 365¹ kc. O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc zasądzając koszty pełnomocnictw.

Od powyższego wyroku apelację wniósł powód zaskarżając go w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów - art. 483 §1 kc w zw. z § 3 ust. 1 pkt 3.1., 3-2 i 3.3. Regulaminu Oferty (...) z 19.09.2013 r. poprzez błędne przyjęcie, że nie ziszczyły się przesłanki do naliczenia pozwanym kary umownej oraz aby powód nieprawidłowo określił wysokość kary umownej,
2. art. 6 kc poprzez błędne przyjęcie, że powód nie wykazał roszczenia dochodzonego pozwem.

W oparciu o powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, a także zasądzenie od pozwanych na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów mediacji poniesionych przez powoda oraz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna.

W rozpoznawanej sprawie zaistniały podstawy dla naliczenia kary umownej z tytułu rozwiązania przez pozwanych umowy sprzedaży energii elektrycznej w okresie obowiązywania gwarancji ceny.

Z analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, wynika, że między stronami doszło do skutecznego zawarcia umowy, której częścią był regulamin oferty (...) 2014-2015 z 19.09.2013 r., zawierający w § 3 postanowienie, że o ile umowa zostanie rozwiązana, lub nie będzie możliwa realizacja umowy z przyczyn leżących po stronie odbiorcy, będzie on zobowiązany zapłacić sprzedawcy karę umowną w wysokości iloczynu szacowanej ilości energii elektrycznej do końca okresu obowiązywania gwarancji ceny oraz stawki jednostkowej w wysokości 100 zł za MWh, w terminie 7 dni od doręczenia stosownego wezwania przez sprzedawcę. Treść powyższego zapisu §3 jest jasna i nie nasuwa wątpliwości interpretacyjnych: pozwani mogli wypowiedzieć umowę w okresie obowiązywania gwarancji ceny przy czym wiązało się to z obowiązkiem zapłaty kary umownej o której mowa w §3.3 regulaminu. Tytuł do naliczania kary umownej stanowiło rozwiązanie umowy w w/w okresie z przyczyn leżących po stronie odbiorcy.

Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego wprowadzenie kary umownej za rozwiązanie umowy w określonym okresie nie może być postrzegane jako nieuprawnione. Zapis taki należy uznać za dopuszczalny w ramach swobody umów. W nin. sprawie umowa łącząca strony jako zobowiązanie o charakterze ciągłym mogła być wypowiedziana, co wynika z przepisów kodeksu cywilnego, art. 356¹ kc. Jednakże wypowiedzenie umowy w rozpatrywanym wypadku wiązało się z prawem powoda do naliczenia kary umownej. Pozwani mieli prawo wypowiedzieć umowę ale jeśli nastąpiło to w okresie gwarancji ceny powodowało to naliczenie kary umownej. Uprawnienie do naliczenia kary umownej nie przysługiwało powodowi w sytuacji kiedy wypowiedzenie umowy miało miejsce po upływie okresu gwarancji ceny. W obrocie profesjonalnym powszechnie zastrzega się kary umowne za odstąpienie od umowy z przyczyn obciążających drugą stronę i mimo, iż kara wynika z umowy, od której odstąpiono, jest ona uznawana za zastrzeżoną skutecznie i to bez względu na charakter świadczeń, do jakich zobowiązały się strony umowy, od której się odstępuje (np. wyrok Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., I CSK 13/08)

Niewątpliwie w niniejszej sprawie do rozwiązania umowy doszło na prośbę pozwanych, co miało miejsce w okresie obowiązywania gwarancji ceny. Zaistniały zatem podstawy dla naliczenia kary umownej. Rozwiązanie umowy nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pozwanej - likwidacja działalności w punkcie handlowym w Ś. którego dotyczyła umowa o sprzedaż energii elektrycznej stanowi przyczynę rozwiązania umowy leżącą po stronie odbiorcy. Rozwiązanie umowy z dnia 21.02.2014 r. przez pozwanych - pismem z dnia 8.05.2015 r. bez wątpienia uniemożliwiło powodowi realizację na rzecz pozwanych zawartej umowy sprzedaży energii elektrycznej. Brak jest również podstaw aby kwestionować wskazany przez powoda sposób wyliczenia kary umownej, który wynika wprost z §3 ust 3 regulaminu oferty i której podstawy wyliczenia powód szczegółowo i precyzyjnie wyjaśnił w pismach procesowych składanych w toku postępowania. Nieuzasadnione były również wątpliwości Sądu Rejonowego co do daty rozwiązania umowy, która została rozwiązana z dniem 7.05.2015 r. na datę opuszczenia lokalu do którego sprzedawana była energia elektryczna co pozostawało zgodne z wnioskiem pozwanych (k. 21) i która to okoliczność nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe rozważania, na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i w pkt 1.I, orzekł co do istoty sprawy w ten sposób, że zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1667,10 zł na podstawie art. 483 kc oraz orzekł w przedmiocie odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w zapłacie na podstawie art. 481 § 1 kc.

Ponadto Sąd zmienił zaskarżony wyrok w pkt 1.II w ten sposób, że zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 1597 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za I instancję. Na koszty złożyła się opłata od pozwu 30 zł oraz koszt zastępstwa procesowego 1200 zł wg. rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackich obow. do 27.10.2016 r. i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszty mediacji 350 zł.

W przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego Sąd orzekł jak w pkt 2 wyroku na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dn. 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r., poz. 1668, w wersji obow. Od 27.10.2016 r.) zasądzając od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 450 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym oraz 30 zł tytułem zwrotu opłaty od apelacji